

ראובן בן-יוסף

שירים

נוסע

והנה בארץ כל רוח מגדלת
גן חמדה

כאלו מעולם אחר הוא החיל
החוזר לביתו
ליום, אולי חצי, עד שובו אל התיל
עד בואו בא צאתו

וגם אני לא ראיתי גון תכלת
כבאותו יום הנומה
ברדתי מרמת הגולן המשכלת
כמו יורד דומה

ענף כמו מת, כך הנה הבטוי
בפי החיים
ומיתה במטה החלפנו, אף פתוי
לא הנה בחיים

עד אותו מראה, עד תכלת כנרת
בין בתמי החלון
כשבדניו מקהלה מנומרת
צור משלו

צור משלו אכלנו שבחנו
שר הרמקול

וביום ההוא לא תהיה מלחמה
ואני נוסע חפשי למחנה
להחזיר ציוד באביב פתאמי
עינים רגלים כתפים קלות
האם רק מפני שאני רוצה
פורחת הקשת בשולי הכביש
צבעי הקשת לאחר הסער
ואני נוסע חפשי למחנה
ולבי נפעם לפרחי הפרג
ועצי הדר דוהרים בהדר
בחלון הרקב הגח ועובר
האם רק מפני שאני רוצה

יורד דומה

חילים בדרךם מחזית לחפש
ולו גם קצר
משתאים לכל ובכל רואים יפי
שמהם נבצר

לא צבע לא פרח באפור הבזלת
סביב העמדה

וְאִם הוֹתַרְנוּ וְאִם גָּנַעְנוּ
מִשְׁלוֹ הַכֹּל

וְעַל כֵּן בְּדַרְכְּכֶם מִחַיִּית לַחַפֵּשׁ
וְלוֹ גַם קָצֵר
מִשְׁתָּאִים חַיִּלִּים לְכֹל מִיָּנִי יִפִּי
שְׁצוּר יֵצֵר

לְגֵאוּלָה גּוֹאֵל

עוֹלִים עוֹלִים עַל גָּאוֹן גָּלִים
מֵעַל לְמִצּוֹלוֹת הַשְּׁקוּעוֹת בְּשַׁנַּת הַלַּיִל

וְרַק בְּחֵלוֹם מִתְגַּלִּים
חִפְצֵי הַבַּיִת

עוֹלִים עוֹלִים דֶּרֶךְ נַחֲשׁוּלִים
מֵעַל לְפַחַד טְבִיעָה הַדּוֹמֵם בְּקִבְר
וְכֹל תִּקְנָה תוֹלִים
מֵעַל וּמֵעֵבֶר

תִּקְנָה לְעֵלוֹת לְהַגִּיעַ לְמִשָּׁשׁ
אֶת מִמְשׁוֹת הַחוּף הַנִּקְרָא מוֹלְדֵת
וְעוֹלָה אֵינּוּ חוֹשֵׁשׁ
שְׁעָלִיו לְרֵדֵת